

alene blev fastsat i Forhold til Kornpriserne, men at man ogsaa tog andre Priser med i Betragtning, saaledes at man fik en virkelig normal Ansættelse for Landbrugets Rentabilitet. Det kunde man godt være med til at drøfte. Men det, der for os er Hovedsagen, er, at det, der nu er fastsat som Kapitelstakst i 1914, maa vi følge, den kan efter vor Mening ikke ændres, uden at man derved gør et saadant Indgreb i Ejendomsretten, at vi ikke kan være med dertil.

Piper: Den højtærede Konseilspræsident begyndte sit Foredrag i Dag med en ret omfattende Beretning om, hvad Regeringen havde foretaget sig, siden Krigstilstanden indtraadte. Han henviste til, at vi her havde vedtaget en Række Love, der bemyndigede Regeringen til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger, til at udstede Udførselsforbud og fastsætte Priser, om fornødent. Og saa udviklede den højtærede Konseilspræsident, at dette Lovforslag her er ganske i Overensstemmelse med de Beslutninger og Love, der blev truffet og vedtaget i Begyndelsen af denne Krigsperiode. Det er ganske sikkert, at der er indtraadt mange generende Tilstande for mange forskellige Erhverv. Men naar dette Forslag nu er fremsat, er det kun en eneste enkelt Foranstaltning mellem de mangfoldige, som der kunde være Anledning til at træffe, hvis man vilde søge at raade Bod paa alle de Ulemper, der var opstaaet af Krigstilstanden; det er det samme som at sie en Myg af Suppeterrinen, naar der er Hundreder af Fluer i den. Nu er der dog, som indrømmet af den højtærede Landbrugsminister i Dag, ingen Nødstilstand til Stede i Landbruget. Havde der været Nødstilstand, skulde jeg for mit Vedkommende have været en af de første til at være med til at ville søge den hævet eller lindret; men der er som nævnt af Ministeren ingen Nødstilstand. Man ved dog ikke, hvilke Ulemper der kan opstaa i Fremtiden, og paa denne Mistanke er det da, at dette Lovforslag er fremsat. Der er dog aldeles ingen Sammenhæng mellem denne Foranstaltning og det, der blev gjort i August og September. Der vilde heller ikke være nogen som helst Mening i at gennemføre denne Foranstaltning og lade alle de andre Erhverv, der lider under Krigstilstanden, ganske ude af Betragtning. Den højtærede Minister sagde, at jeg havde sagt, at 1,50 Kr. pr. Td. Land var ingenting. Jeg nævnedes nu

for at være paa den sikre Side 2,50 Kr., hvad jeg dog mener er ganske overdrevent. Jeg sagde det kun for ikke at sige for lidt. 2 Kr. vil for Resten vist være Højden. Det er jo selvfølgelig noget, hvis det var hvert Aar, saa vilde det dog være Renten af et lille Tillæg til Købesummen. Men jeg sagde, at for et enkelt Aar, og navnlig under Forhold som de nuværende, regnede jeg det ikke for at være af Betydning. Man maa jo huske paa, at Priserne paa, hvad der sælges fra Landbrugets Side, har været højere i Aar end sædvanlig. Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at den Kapitelstakst, som Ministeriet havde sat, ikke var lavere end den, som man kunde vente, hvis der ikke havde været Krig. Men der er jo netop Krig og dermed forhøjede Priser paa alle de Varer, som Nyderne skal købe. Kapitelstakstlønningerne er netop satte, for at Indtægten skal følge med de stigende Udgifter. Og ogsaa af den Grund vil det være ganske rigtigt at gribe ind. Det ærede Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) talte om, at vi skulde se at slippe fri for Juristeri her. Ja, Juristeri er eet, og Jura er noget andet. Det, der staar i Loven, bør man høje sig for. Det, der sker her, er, at man vil gaa udenom det, der er lovligt hjemlet. Den højtærede Konseilspræsident talte noget om, at man i disse Tider saa sørgelig Egennytte, men han var dog glad over, at Præsterne ikke havde vist denne sørgelige Egennytte ved at tage til Orde for, at de skulde have de Penge, der tilkom dem. Det er dog en mærkelig Betegnelse at kalde det „sørgelig Egennytte“, at man søger at oppebære et eller andet Beløb, som med Rette tilkommer en, og som er forfaldet i det givne Øjeblik.

Den højtærede Konseilspræsident sluttede med at mane Tinget til at arbejde hurtigt og kraftigt. Det lyder noget mærkeligt, eftersom Regeringen først i den 13de Time — hverken i den 11te eller 12te, men i den 13de Time —, først efter at Tiden var ganske forløbet, har fremsat sit Lovforslag. Efter at den har ladet alle Efteraarsmaanederne gaa hen, efter at den har ladet endog Tiden fra 11. Januar til 27. Januar gaa hen uden at fremsætte Lovforslaget i denne 11te Time, fremsætter Regeringen først, da det er for sent, sit Lovforslag — et Lovforslag, der altsaa omhandler en forbigangen Tid. Er der nogen, der har Skyld for, at Lovforslaget ikke kan fremmes, at Tiden er skredet fra det, saa er det den højtærede